

STSJ del País Basc de 21 de febrer de 2012, recurs 254/2012

*Acomiadament col·lectiu per causes econòmiques dut a terme per una empresa
(accés al text de la sentència)*

La sentència que analitzem va ser dictada trobant-se ja vigent el *Real Decreto-Ley 3/2012, de 10 de febrero, de medidas urgentes para la reforma del mercado laboral*, si bé els fets que es jutgen es van produir amb anterioritat. **L'anàlisi se centra en el dret transitori, és a dir, en com el contingut de la reforma pot afectar a fets produïts amb anterioritat a la seva entrada en vigor**, però que són jutjats quan la nova norma ja es troba vigent.

El TSJ entén que **a aquest acomiadament col·lectiu** produït abans del dia 12 de febrer de 2012, data en què va entrar en vigor el citat *Real Decreto-Ley*, **li resulta d'aplicació la normativa substantiva anterior a la reforma laboral**: arts. 51 i 53 ET en la redacció donada als mateixos per la *Ley 35/2010, de 17 de septiembre, de medidas urgentes para la reforma del mercado de trabajo* i no la nova redacció vigent després de la publicació al BOE del *Real Decreto-Ley 3/2012*.

Quant a la **indemnització aplicable** en cas que els acomiadaments no resultessin ajustats a dret, s'ha de tenir en compte que el *Real Decreto-Ley 3/2012 va rebaixar la quantia de les indemnitzacions* per acomiadament improcedent de 45 dies per any de servei (amb un màxim de 42 mensualitats) a 33 dies per any de servei (amb un màxim de 24 mensualitats). **Essent els acomiadaments anteriors a l'entrada en vigor de la reforma, s'ha de considerar el principi general d'irretroactivitat de las normes jurídiques** (art. 2.3 del Codi Civil), per a concloure que **és d'aplicació la major quantia de la indemnització prevista a la normativa vigent en el moment dels acomiadaments** i no pas la que estableix la norma en el moment que aquests són jutjats.

La mateixa resposta s'ha de donar respecte dels salaris de tramitació. La reforma laboral els ha suprimit en els supòsits d'acomiadaments improcedents en què s'opta per la indemnització (sempre que la persona acomiadada no sigui representant legal dels treballadors), fet pel qual és obligatori que s'abonin, doncs aquesta interpretació s'ajusta millor al principi dogmàtic "tempus regit actum" i per això, a la DT 2ª del Codi Civil, norma a la que amb freqüència s'acostuma a acudir també en casos como el present i que fixa que **els actes i contractes es regiran conforme a la normativa del moment en el qual es van celebrar**.